

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHRFOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGÉK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Служба „Преса и информация“

ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 19/07

6 март 2007 година

Решение на Съда по дело C-292/04

Wienand Meilicke u др. / Finanzamt Bonn-Innenstadt

ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА НЕ ТРЯБВА ДА ПРЕДОСТАВЯ ДАНЪЧЕН КРЕДИТ САМО ЗА ДИВИДЕНТИТЕ, ПОЛУЧЕНИ ОТ УСТАНОВЕНО В НЕЯ КАПИТАЛОВО ТЪРГОВСКО ДРУЖЕСТВО

Тъй като този аспект на свободното движение на капитали по-рано е изяснен в решението Verkooyjen, чието действие във времето не е ограничавано от Съда, той не ограничава действието във времето на днешното решение

Предхождащите главното производство обстоятелства датират от 90^{те} години. По силата на германската правна уредба към онзи момент местните лица, подлежащи на облагане с данък върху дохода в Германия, се ползват от данъчен кредит за дивидентите, получени от германски дружества, но не и за тези с източник дружества, установени в други държави-членки. Следователно акционерите в тези дружества не се ползват от механизма, който позволява на данъчно задължените лица да приспадат от дължимия на германските данъчни власти данък върху дохода 3/7 от получаваните от тях дивиденти.

В периода от 1995 г. до 1997 г. г-н Meilicke, германски гражданин, който е местно лице в Германия, получава дивиденти по акциите, които притежава в нидерландски и датски дружества. През 2000 г. наследниците на починалия междуременно г-н Meilicke безуспешно искат от Finanzamt Bonn-Innenstadt да се ползват от данъчен кредит върху споменатите дивиденти. След това наследниците на г-н Meilicke сезират Finanzgericht Köln, който с преюдициално препращане поставя пред Съда на Европейските общности въпроса дали общностните разпоредби относно свободното движение на капитали допускат данъчна система, каквата е германската.

Неоправдано ограничаване на свободното движение на капитали

В днешното решение Съдът приема, че германската данъчноправна уредба ограничава свободното движение на капитали. В това отношение той се позовава на своята практика,

в която се изясняват произтичащите от свободното движение на капитали изисквания във връзка с дивидентите, които местни лица получават от чужди дружества¹.

Съдът констатира, че предвиденият в германската правна уредба данъчен кредит цели, също като разгледания по делото *Manninen*, избягване на двойното данъчно облагане на печалбите на дружества, разпределени като дивиденди.

Той напомня в това отношение, че правна уредба, която ограничава данъчния кредит само по отношение на дивиденди, изплатени от установени в Германия дружества, от една страна, е по-неблагоприятна за местни лица, подлежащи на облагане с данък върху дохода в Германия, които получават дивиденди от дружества, установени в други държави-членки. Тези лица не се ползват от приспадане от дължимия от тях данък на корпоративния данък, дължим от дружествата в държавата по тяхното установяване.

От друга страна, за тези дружества правната уредба представлява препятствие за набирането на капитали в Германия.

След това Съдът отхвърля аргументите, според които разглежданата правна уредба била обоснована от необходимостта да се осигури последователност в националния данъчен режим. Той изтъква в тази връзка, че за да не се поставя под съмнение последователността на този режим, е достатъчно да се предостави на данъчно задължено лице, което притежава акции на установено в друга държава-членка дружество, данъчен кредит, който да се изчисли в зависимост от дължимия от това дружество корпоративен данък в тази държава-членка. Това решение би представлявало мярка, която ограничава в по-малка степен свободното движение на капитали.

Съдът не ограничава действието на своето решение във времето

В бележките, които представя на Съда, германското правителство посочва възможността Съдът да ограничи действието на своето решение във времето. От една страна то насочва вниманието на Съда върху сериозните последици, които би имала констатацията за несъвместимост на спорната правна уредба със свободното движение на капитали. От друга страна то изтъква, че преди постановяване на Решението *Verkooijen* през 2000 г. би било възможно тази правна уредба да се разглежда като съобразена с общностното право.

Съдът напомня, че може да ограничава действието във времето на тълкуването на норма от общностното право само по изключение и то в същото решение, с което се произнася по исканото тълкуване.

Той уточнява, че е необходимо да се фиксира един единствен момент, който да определя действието във времето на такова тълкуване. В тази връзка принципът, според който ограничение се допуска само в същото решение, което се произнася по исканото тълкуване, гарантира равно третиране от страна на общностното право на държавите-

---

¹ В своето Решение от 6 юни 2000 година по делото *Verkooijen*, (C-35/98, Recueil стр. I-4071), Съдът приема, че общностното право не допуска законодателна уредба на държава-членка да поставя в зависимост освобождаването от данък върху дохода, с който се облагат дивиденди, изплащани на акционери - физически лица, от условието тези дивиденди да се изплащат от дружества, които имат седалище в посочената държава-членка.

В своето Решение от 7 септември 2004 година по делото *Manninen* (C-319/02, Recueil стр. I-7477), Съдът стига до заключението, че при изчисляване на данъчния кредит трябва да се взема предвид данъкът, който дружеството действително е платило в държавата-членка, в която е установено.

членки и другите субекти на производството и по този начин също изпълнява произтичащите от принципа на правната сигурност изисквания.

Той уточнява, че условието да определя действието във времето на такова тълкуване само към един-единствен момент, гарантира равно третиране от страна на това право на държавите-членки и другите субекти на производството.

Съдът изтъква в това отношение, че изискванията, произтичащи от принципа на свободното движение на капитали, що се отнася до дивидентите, които местни лица са получили от чужди дружества, вече са изяснени в Решението Verkooyen и че неговото действие не е ограничавано във времето.

По тези съображения Съдът решава, че няма основание да ограничи във времето действието на днешното решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

*Езици, на които е преведен документът: BG CS DE EL EN ES FR HU IT NL PL PT RO SK
SL*

*Пълният текст на решението е достъпен на интернет страницата на Съда:
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=BG&Submit=rechercher&numaff=C-292/04>*

*По принцип справка може да се направи в деня на произнасянето, след 12 часа
централноевропейско време.*

*За допълнителна информация се свържете с Антон Христов
Тел.: (00352) 4303 3708 Факс: (00352) 4303 2028*

*Снимките от произнасянето на решението са достъпни на EbS „Europe by Satellite“,
услуга, предоставяна от Европейската комисия, Главна дирекция „Преса и известия“,
L-2920 Люксембург, Тел.: (00352) 4301 35177 Факс: (00352) 4301 35249
или B-1049 Брюксел, Тел.: (0032) 2 2964106 Факс: (0032) 2 2965956*